ദൂത് 2: സ്വർഗീയമായി ഭരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികളുള്ളവനും, നമ്മുടെ ഇടയനും, നമ്മുടെ വിശ്രമവും, വിതയ്ക്കുന്നവനുമായ ക്രിസ്തു

I. സ്വർഗീയമായി-ഭരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികളുള്ളവനായി—അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പ്—ക്രിസ്തു വെളിവാക്കപ്പെടുന്നു

- ക്രിസ്തുവിന്റെ വസ്ത്രം അവന്റെ നീതിയുള്ള പ്രവൃത്തികളെ സൂചിപ്പിക്കുകയും, വിളുമ്പ് സ്വർഗീയ ഭരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ചരട് കെട്ടുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുകയും, നീല സ്വർഗീയമായതിനെ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്മൂലം, നീലനിറത്തിലുള്ള ചരട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ദൈവമക്കളെന്ന നിലയിൽ, നമ്മുടെ സ്വഭാവവും പെരുമാറ്റവും മനോഹാരിതയുള്ളതായിരിക്കുകയും സ്വർഗീയ ഭരണകൂടത്തിന്റെയും പരിമിതിയുടെയും ചിട്ടപ്പെടുത്തലിന്റെയും, ഭരണത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും ബന്ധനത്തിനും കീഴിലായിരിക്കുകയും വേണം എന്നാണ്. കർത്താവായ യേശുവിന്റെ മാനുഷിക നന്മയിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്ന ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു; അതുകൊണ്ട്, രോഗിയായ സ്ത്രീ അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പ് തൊട്ടപ്പോൾ അവന്റെ നന്മയുടെ ശക്തി അവളിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോകുകയും അവൾ സൗഖ്യം പ്രാപികുകയും ചെയ്തു. അടുക്കാനാകാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവം അവളുടെ രക്ഷയ്ക്കും ആസ്വാദനത്തിനുംവേണ്ടി തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിലൂടെ അടിമ-രക്ഷകനിൽ സ്പർശിക്കാവുന്നവനായിത്തീർന്നു.ഞെരുക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടം അടിമ-രക്ഷകനിൽനിന്ന് ഒന്നും സ്വീകരിച്ചില്ല, എന്നാൽ അവനെ സ്പർശിച്ചവൾ സ്വീകരിച്ചു. [Matt. 9:20-22] ഇതാ, പന്ത്രണ്ടു വർഷക്കാലം രക്തസ്രവത്താൽ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ പുറകിൽ നിന്നു വന്ന് അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പ് തൊട്ടു, എന്തെന്നാൽ അവൾ, അവന്റെ വസ്ത്രം മാത്രം ഒന്നു തൊട്ടാൽ ഞാൻ സൗഖ്യമാകും എന്നു തന്നിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞു. യേശു തിരിഞ്ഞ് അവളെ കണ്ടിട്ട്, മകളേ ധൈര്യമായിരിക്കുക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴിക മുതൽ ആ സ്ത്രീ സൗഖ്യമായി. [Col. 2:9] അവനിലല്ലോ ദൈവത്വത്തിന്റെ സകല നിറവും ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നത്,

II. കർത്താവായ യേശു നമ്മുടെ ഇടയനും, നാം അവന്റെ ആടുകളും ആണ്

- കർത്താവ് നമ്മെ അഞ്ച് ഘട്ടങ്ങളിലായി മേയ്ക്കുന്നു: ① പച്ചയായ പുൽപ്പുറമെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെയും സ്വസ്ഥതയുള്ള വെള്ളമെന്ന നിലയിൽ ആത്മാവിന്റെയും ആസ്വാദനത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെ മേയ്ക്കുന്നു; ② നീതിപാതകളിൽ അവൻ നമ്മെ ഉണർവിന്റെയും രൂപാന്തരത്തിന്റെയും രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ മേയ്ക്കുന്നു; ③ മരണനിഴലിന്റെ താഴ്വരയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ അവൻ നമ്മെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശ്വാസക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ മേയ്ക്കുന്നു; ④ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഴമേറിയതും ഉന്നതവുമായ ആസ്വാദനത്തിന്റെ നാലാം ഘട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെ മേയ്ക്കുന്നു—നമുക്ക് ത്രിയേക ദൈവമുണ്ട്—വിരുന്നായി പുത്രനും, അഭിഷേകതൈലമായി ആത്മാവും, അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ഉറവിടമായി പിതാവും; ⑤ യഹോവയുടെ ഭവനത്തിൽ ദിവ്യ നന്മയുടെയും കരുണയുടെയും ആയുഷ്കാല ആസ്വാദനത്തിന്റെ അഞ്ചാം ഘട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെ മേയിക്കുന്നു. പ്രക്രിയാവിധേയനും പരിണതിപ്രാപിച്ചവനുമായ ത്രിയേകദൈവത്തിന്റെ ആസ്വാദനം ദൈവഭവനത്തിൽ (ക്രിസ്തുവും, സഭയും, നമ്മുടെ ആത്മാവും, പുതിയ യെരൂശലേമും ദൈവത്തിന്റെ ആസ്വാദനത്തിലേക്ക് നമ്മെ ആനയിക്കുന്നു; അവിടെ നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും (ഇന്നത്തെ യുഗത്തിലും, വരാനുള്ള യുഗത്തിലും, നിത്യതയിലും) നാം വസിക്കും നമ്മുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ദൈവഭവനത്തിൽ വസിക്കുവാൻ നാം അന്വേഷിക്കണം: ① ദൈവത്തിന്റെ മനോഹരത്വം (സൗന്ദര്യം, പ്രസാദം, പ്രസന്നത) കാണുവാൻ; ② നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ സകലത്തെയുംകുറിച്ച് ദൈവവുമായി പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ അന്വേഷിക്കുന്നതിന്; ③ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുവാനും ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരത്തിന്റെ മറവിൽ നമ്മെത്തന്നെ മറയ്ക്കുവാനും; ④ ദൈവത്താൽ ഉയർത്തപ്പെടുവാനും നമ്മുടെ തല ഉയർന്നിരിക്കുവാനും; ⑤ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി ദൈവത്തിന് ജയഘോഷയാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുവാനും കീർത്തിക്കുവാനും [Psa. 23:1-6] യഹോവ എന്റെ ഇടയനാകുന്നു; എനിക്കു മുട്ടുണ്ടാകയില്ല. / പച്ചയായ പുല്പുറങ്ങളിൽ അവൻ എന്നെ കിടത്തുന്നു; സ്വസ്ഥതയുള്ള വെള്ളത്തിന്നരികത്തേക്കു എന്നെ നടത്തുന്നു. / എന്റെ പ്രാണനെ അവൻ തണുപ്പിക്കുന്നു; തിരുനാമംനിമിത്തം എന്നെ നീതിപാതകളിൽ നടത്തുന്നു. / കൂരിരുൾതാഴ്വരയിൽ കൂടി നടന്നാലും ഞാൻ ഒരു അനർത്ഥവും ഭയപ്പെടുകയില്ല; നീ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ വടിയും കോലും എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. / എന്റെ ശത്രുക്കൾ കാൺകെ നീ എനിക്കു വിരുന്നൊരുക്കുന്നു; എന്റെ തലയെ എണ്ണകൊണ്ടു അഭിഷേകംചെയ്യുന്നു; എന്റെ പാനപാത്രവും നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു. / നന്മയും കരുണയും എന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും എന്നെ പിന്തുടരും; ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ദീർഘകാലം വസിക്കും.

III. കർത്താവായ യേശു നമ്മുടെ വിശ്രമമാണ്

- “അധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്രമം നൽകും”. വിശ്രമം എന്നത് ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയോ മതത്തിന്റെയോ കീഴിലുള്ളതോ, ഏതെങ്കിലും വേലയുടെയോ ചുമതലയുടെയോ കീഴിലുള്ളതോ ആയ അധ്വാനത്തിൽനിന്നും ഭാരത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടുന്നതിനെ മാത്രമല്ല, തികഞ്ഞ സമാധാനത്തെയും പൂർണ സംതൃപ്തിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നുകം എടുക്കുന്നത് പിതാവിന്റെ ഹിതം എടുക്കുന്നതാണ്; അത് ഏതെങ്കിലും വേലയാൽ ചിട്ടപ്പെടുന്നതോ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതോ അല്ല, മറിച്ച് പിതാവിന്റെ ഹിതത്താൽ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അവനിൽനിന്ന് പഠിക്കുകയെന്നാൽ അവനെ ബാഹ്യമായി അനുകരിക്കുക എന്നല്ല, മറിച്ച് അവന്റെ നുകം—ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം—എടുത്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ കർത്താവിനെ പകർത്തുക എന്നാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം നമ്മെ നുകപ്പെടുത്തണം, അവന്റെ പകർപ്പായിത്തീരുവാൻ ഈ നുകത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ കഴുത്ത് നാം വയ്ക്കണം കർത്താവിന്റെ നുകം എടുക്കുകയും അവനിൽനിന്ന് പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നാം കണ്ടെത്തുന്ന വിശ്രമം നമ്മുടെ ദേഹികൾക്കു വേണ്ടിയാണ്; ഇത് ആന്തരികമായ ഒരു വിശ്രമമാണ്, പ്രകൃതത്തിൽ കേവലം ബാഹ്യമായ എന്തെങ്കിലുമല്ല. കർത്താവിന്റെ നുകം പിതാവിന്റെ ഹിതവും, അവന്റെ ഭാരം പിതാവിന്റെ ഹിതം നടപ്പാക്കുന്നതായ വേലയും ആണ്; അങ്ങനെയുള്ള ഒരു നുകം എളുപ്പമാണ് (കഠിനം, പരുഷം, മൂർച്ചയുള്ളത്, കയ്പേറിയത് എന്നിവയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി നല്ലതും, ദയയുള്ളതും, ശാന്തവും, സുഖപ്രദവും); അങ്ങനെയുള്ള ഭാരം ലഘുവാണ്, ഘനമേയറിയതല്ല. [John 6:38] എന്തെന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ ഹിതമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഹിതമത്രേ ചെയ്യുവാൻ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നത് [1 Pet. 2:21] ഇതിനാകുന്നു നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടത്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്രിസ്തുവും നിങ്ങൾക്കു പകരം കഷ്ടമേറ്റു, നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽച്ചുവടുകൾ പിന്തുടരേണ്ടതിന് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മാതൃക വച്ചിരിക്കുന്നു;

IV. വിതയ്ക്കുന്നവൻ കർത്താവായ യേശു എന്ന അത്ഭുതവാനായ വ്യക്തിയാണ്, വിതയ്ക്കപ്പെട്ട വിത്ത് ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ ദേഹരൂപമായ കർത്താവു തന്നെയാണ്

- മനുഷ്യരിലേക്ക് ജീവന്റെ വിത്തായി തന്നെത്തന്നെ വിതയ്ക്കുന്നവനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനം നാം കാണേണ്ടതാവശ്യമാണ്; ഈ ദർശനം കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുദ്ധാരത്തിന്റെ ഹൃദയംതന്നെയാണ്, കാരണം ഇത് കർത്താവിന്റെ ഹൃദയാഗ്രഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവനെത്തന്നെ നമ്മുടെ മൂലകമാക്കുന്നതിനും നമ്മെ അവന്റെ ആവിഷ്കാരമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി, ഇഴുകിച്ചേരലിന്റെ മാർഗത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവനാകുവാൻ അവന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായ നമ്മിലേക്ക് വരുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജീവനാൽ ക്രിസ്തുവിൽ വീണ്ടുംജനിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസികൾ, ദൈവത്തിന്റെ കെട്ടിടത്തിനു വേണ്ടി വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ ഉളവാക്കുന്നതിനായി ക്രിസ്തുവിനെ നട്ടുവളർത്തുവാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കൃഷിയിടം, ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ സൃഷ്ടിയിലെ ഒരു വിളനിലമാണ്. വേദപുസ്തകമനുസരിച്ച്, വളർച്ച കെട്ടിടത്തിന് തുല്യമാണ്; നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ദിവ്യജീവന്റെ വിത്തിന്റെ വളർച്ചയാൽ ഇത് സംഭവിക്കുന്നുതന്നെത്തന്നെ മൂലകമായും, നമ്മിൽനിന്നുള്ള ചിലതിനെ സാമഗ്രിയായും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കെട്ടുപണിയുടെ വേല ചെയ്യുവാൻ ത്രിയേക ദൈവം നമ്മിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് എഫെസ്യർ 3:17 വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; മത്തായി 13-ലെ വിതയ്ക്കുന്നവന്റെ ഉപമയാൽ ഇത് ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു: മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ വളരുകയും ജീവിക്കുകയും, അവരുടെ ഉള്ളിൽനിന്നും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന് മണ്ണായ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ജീവന്റെ വിത്തായി കർത്താവ് അവനെത്തന്നെ വിതയ്ക്കുന്നു. മണ്ണിന്റെ പോഷകങ്ങളോടുകൂടെ വളരുവാൻ വിത്ത് മണ്ണിലേക്ക് വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു; തൽഫലമായി, വിളവ് വിത്തിൽനിന്നും മണ്ണിൽനിന്നുമുള്ള മൂലകങ്ങളുടെ ഒരു സംരചനയാണ്. നമ്മിലേക്ക് വന്ന് നമ്മിൽ വളരാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കമെന്ന നിലയിൽ ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ചില പോഷകങ്ങൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിലുണ്ട്; ദിവ്യ വിത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മണ്ണായ മനുഷ്യ ഹൃദയത്തോടൊപ്പം മനുഷ്യ പോഷകങ്ങളോടുകൂടെ ദൈവം മനുഷ്യാത്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം ജീവനിൽ വളരുന്ന അളവ് ദിവ്യ വിത്തിനെയല്ല, മറിച്ച് ഈ വിത്തിന് നാം എത്രത്തോളം പോഷകങ്ങൾ നൽകുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം എത്രയധികം പോഷകങ്ങൾ നൽകുന്നുവോ, അത്രയും വേഗത്തിൽ വിത്ത് വളരുകയും അത്രയധികം അത് തഴയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. നാം നമ്മുടെ ദേഹിയിൽ, നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക മനുഷ്യനിൽ, തുടരുന്നുവെങ്കിൽ, ദിവ്യ വിത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി പോഷകങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല; എന്നാൽ നമ്മുടെ അകത്തെ മനുഷ്യനിലേക്ക് നാം ബലപ്പെടുകയും നമ്മുടെ ആത്മാവിന് ശ്രദ്ധ നൽകിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, പോഷകങ്ങൾ നൽകപ്പെടുകയും ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവന്റെ ഭവനം പണിയുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ പൂർണ്ണ ആസ്വാദനമായിരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വളരുന്ന ജീവവിത്തായി കർത്താവ് നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണമെങ്കിൽ, നാം പൂർണ്ണമായി കർത്താവിന് തുറക്കുകയും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോട് സമഗ്രമായി ഇടപെടുവാൻ അവനുമായി സഹകരിക്കുകയും വേണം. ഒരു വശത്ത്, മൂലകമായ അവനെക്കൊണ്ടുതന്നെ ദൈവം നമ്മെ ബലപ്പെടുത്തുകയും, മറുവശത്ത്, നാം പോഷകങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു; ഇവ രണ്ടിലൂടെ, ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവം നമ്മുടെ മുഴുവൻ ആളത്തത്തിൽ അവന്റെ അന്തഃസ്ഥിതമായ കെട്ടിടം—അവന്റെ ഭവനത്തിന്റെ കെട്ടുപണി—നിർവഹിക്കുന്നു. [Matt. 13:3] അവൻ അവരോട് അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉപമകളിൽ സംസാരിച്ചു പറഞ്ഞത്, ഇതാ, വിതയ്ക്കുന്നവൻ വിതയ്ക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ടു.. [Eph. 3:16-17] അത് തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ധനത്തിനൊത്തവണ്ണം, അവന്റെ ആത്മാവിലൂടെ നിങ്ങൾ അകത്തെ മനുഷ്യനിലേക്ക് ശക്തിയോടെ ബലപ്പെടുവാനും, അത് ക്രിസ്തു വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്റെ ഭവനം പണിയുവാനും, അത് നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ വേരൂന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട്,